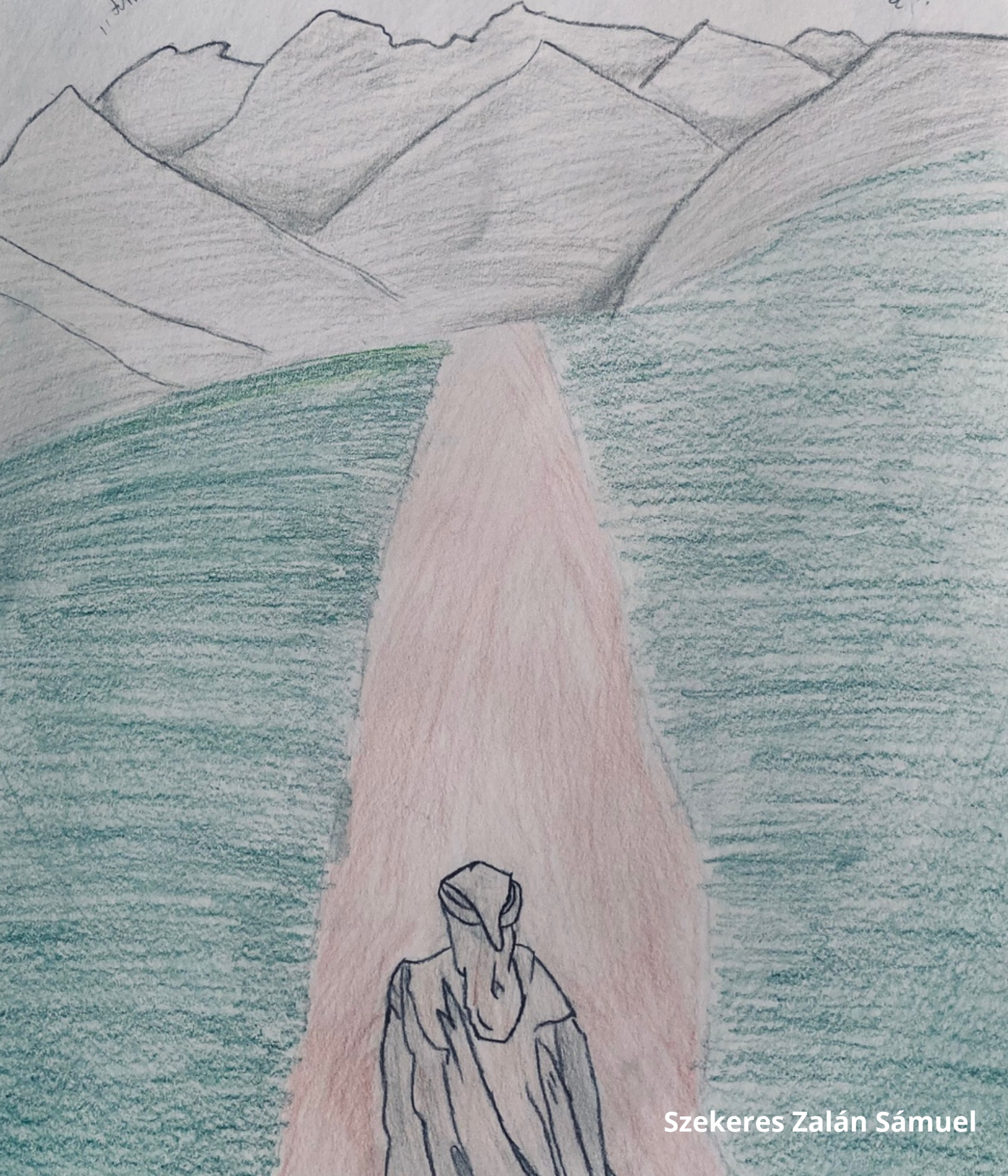

"Am boldogság van a világon az mind a másokhoz nyitott szolgálatból ered"

A mi kis sulink

Sziasztok!

Bemutatjuk az első suliójságot. Idén ez az első kiadás, amit a 7. osztályosok szerkesztenek. Ezt az egész újságot azért hoztuk létre, hogy az iskolai napokat színesebbé tegyük.
Fogadjátok sok szeretettel!

A szerkesztőség tagjai:

Fülöp Ünige Dorka

Hoskó Richárd

Huri Diána

Kassai Leó

Pap-Léderer Zoé

Ruman Petra

Szabó Barnabás

Török Bence

Ujvári Borbála

A következőben a ti történeteiteket mutatjuk be. Olvassátok őket szeretettel. És ha van kedvetek szavazzatok a kedvencetekre. A szavazóládát megtaláljátok az első emeleti zsibongóban.

A hónap története

1. történet

Monti és Cirmi

Egyszer volt, hol nem volt, egy faluban élt Kati mama. Neki volt egy kutya, akit Montinak hívtak, és volt egy macskája akit Cirminek hívtak. A két állat nem szerette egymást. Monti egyszer kitalálta, hogy megkergeti Cimit. Cirmi futott, ahogy csak a lába bírta, és beugrott egy régi ház ablakán. Monti utána ugrott és mind a ketten legurultak a lépcsőn egy pincébe. Cirmi ki tudott menni az ablakon De Jaj! Montinak a gurulás közben megsérült a lába, és nem tudott kimenni az ablakon. Cirmi odavezette Kati mamát a régi házhoz, és megtalálták Montit. Amikor hazaértek Kati mama elmesélte Montinak, hogy Cirmi vezette őt oda. Kati mama bekötötte Monti lábát. Monti és Cirmi ezután sokat játszottak együtt, és jó barátok lettek.

2. történet

A gazdasszony és az egér

Egyszer régen, de nagyon régen élt egy gazdasszony. A háza mellett volt egy szalmakazal. Mikor éppen cérnát font, beleesett az orsója a szalmakazalba. Nagyokat sóhajtozott, hogy most mi lesz. Megkérte az egeret, hogy hozza ki az orsóját. De az egér nem hozta ki az orsót. A gazdasszony mérges lett és küldte a sajtot. De a sajt nem ment, az egér nem hozta ki az orsót. Így hát a gazdasszony megfogta a sajtot, odavitte az egérhez, az egér kihozta az orsót és a gazdasszony azóta is fonja a cérnát, ha meg nem halt.

3. történet

A szegény ember és a nyúl

Egyszer volt, hol nem volt, még az Óperenciás tengeren is túl, élt egyszer egy szegény ember. Elhatározta hát, hogy elmegy az erdőbe fát vágni. Ment, ment, mendegélt, mikor találkozott egy nyúllal. Eszébe jutott, milyen finom vacsorát lehetne belőle csinálni. Már emelte volna a puskáját, mikor a nyúl megszólalt.

-Ne bánts engem te szegény ember! Jó tett helyébe jót várj!

Erre ő lehajtotta a puskáját és meghagyta a nyúl életét. Így hát a szegény ember üres gyomorral baktatott hazafelé az úton.

Kopogott a szeme az éhségtől. Már nagyon bánta, hogy nem kapta el a nyulat.

-Mennyi mindent lehetett volna belőle készíteni! Több napra is meglett volna a betevőm!

Mikor hazaért a szegény ember kinyitotta kunyhója ajtaját és legnagyobb meglepetésére ott állt a ház közepén egy asztal telis tele finomságokkal. Volt ott libapecsenyétől kezdve malacpörkölt, rántott hús, palacsinta, kenyér és minden földi jó. Az asztal mellett pedig ott kuporgott a nyúl.

-Amiért meghagytad az életem, fogadd hálám jeléül ezt a sok finomságot!

A szegény ember úgy megörült ennek a sok ételnek, hogy azonnal örökbe fogadta a nyulat. Azóta is boldogan élnek, míg meg nem halnak.

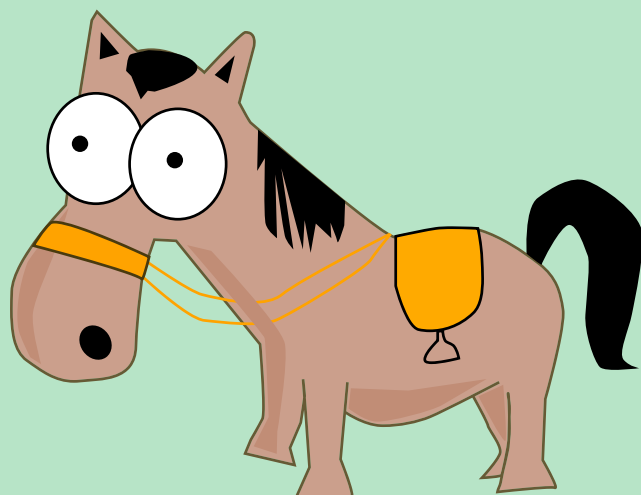
4. történet

A ló meg a szamár

Egyszer régen egy tanyán élt egy szamár és egy ló.

Egyszer a ló megkérdezte a szamártól, hogy:

- Te nem unatkozol itt?
- De - felelte a szamár.
- Nem akarsz vándorútra menni?
- De - felelte a szamár.
- Akkor indulunk?
- Igen, oké. Gyere kövess, tudom merre kell menni! – mondta a szamár. Pár perccel később azt mondta a ló:

- Fordulj balra!
- De mi az a balra?
- Hát az egy irány!
- Mi az az irány?
- Az irány egy jel. Elegem lett ne játszd az eszedet!!!
- De nem játszom! Ha ennyire okos vagy, akkor gyere elém!
- De nem tudok, mert keskeny az út és a szélén csalán van.
- Mi az a csalán?
- Egy növény, ami szúr.

Amíg kérdezett a szamár lement a nap és este lett. Így ragadt be a szamár és a ló az erdőbe

5. történet

Az eltűnt korona

Volt egyszer egy király, annak egy felesége és egy lánya. Egyszer a király arra ébredt, hogy a korona eltűnt. A király felkiáltott és erre mindenki odarohant a palotából. A bezárt ajtó mögül csak sírást hallottak. Erre mindenki odarohant a szekrényhez, amit felkaptak, és betörték vele az ajtót.

—Kedves apám, mi a bajod?

—Eltűnt a korona!!! — sírt a király. — Leányom, kedvesem, most mit fog gondolni rólam a nép?

—Hogy te ügyes király vagy és okos is. De én majd megtalálom neked a koronát.

Azzal a lány vette a tarisznyáját és elindult a nagyvilágba. Járt Székesfehérváron és Budán, végül meglátott egy koronás maszkos fiút. Megszólította:

—Fiú! Te loptad el a király koronáját?

—Ööööö, nem.

—Akkor mi az a fejedén? Megnézhetem?

—Igen.

És erre lekapta a fejéről és elszaladt. Hazaért, és a király fején újra korona van.

Büszkeségeink

A Magyar Mezőgazdasági Múzeum pályázatot hirdetett *Mesék a Zümmögő Birodalomból* címmel. Erre két tanulónk, **Borbély Villő** és **Támba Emese** írt egy-egy történetet. Az ő munkájuk digitális könyv formájában meg fog jelenni. Olvassátok szeretettel!

Támba Emese

Zoé repülni tanul

Egy átlagos vasárnapi reggelnek indult, éppen a barátommal, az almafával beszélgettem, mikor egy méhecske repült felém, én már éppen elkezdtem volna elhessegetni amikor az almafa rám szólt:

— Ejnye, no! Ne bántsд szegényt!

— Én kissé szégyenlősen és dadogva válaszoltam a fának. Én..én... nem akartam

bántani...csak...csak...nem akartam, hogy megcsípjen.

— Jaj, ne légy csacsi! A méhek nem csípnek meg, csak ha bántod őket. Na gyere ülj közelebb, mesélek egy történetet egy méhecskéről, amit még édesapám, a nagy tölgyfa mesélt nekem facsemete koromban.

Szóval, egy szép tavaszi napon történt egy kis méhecske, név szerint Zoé éppen ma lett 12 napos. Szüleitől szokás szerint, mint mindig nem kért egyebet minthogy tanítsák meg repülni, de szüleinek mindig ugyanaz volt a válaszuk:

— Majd egy kicsit később, most sok a dolgunk.

De ma a kis Zoé elhatározta, hogy ahelyett, hogy a szüleit kérlelte volna elhatározta, hogy

majd mástól kér segítséget, hogy tanítsák meg repülni.

Szóval a kis méhecske fűszálról fűszálra ugrálva ellátogatott a szitakötő barátjához, Csillához hátha ő tudd segíteni, mikor Zoé oda ért a lányhoz a két barát illedelmesen köszönt egymásnak.

— Mi újság? — Kérdezte a szitakötőlány.

Tudod...ma lettem 12 napos!

— Nahát, gratulálok!

— És meg szeretném kérdezni tőled, hogy..hogy...— mondta kissé szégyenlősen Zoé

Hogy? — Kérdezte kíváncsian Csilla

— Megtudnál-e tanítani repülni?

— Hát Zoé az a helyzet, hogy nekem mennem kell, segítek a mamámnak a házimunkába, de majd máskor örömmel segítek. Bocsi.

— Nem baj, majd még beszélünk, szia. -Mondta kissé csalódottan Zoé.

A kis méhecske gombáról gombára ugrálva, a nagy feltaláló, a szarvasbogárhoz vette az irányt.

— Jó napot Emil! -Köszönt Zoé a szarvasbogárnak.

— Hogy jó!? Még, hogy jó, sokkal inkább borzalmas! —
Tajtékozott a hat lábú, csápos bogár, közbe ide oda
mászált, fel s alá közben ezt motyogta:

— Jaj hol lehet, hol a csudába tettem?

— Bo...bo...bocsánat! — Szólalt meg megszeppent
hangon a méhecske. — Mi történt, úgy járkálsz itt
mintha bolha szorult volna a páncélod alá.

— Megvan, már tudom hova tettem! — Kiabálta
örömében Emil.

— Mi? Mi van meg? Jaj, kérlek Emil mond meg! —
Kérlelte a méhecske lány.

— Ó, bocsáss meg, éppen egy új projektemhez
kerestem az utolsó alkatrészt. Szeretnéd
kipróbálni?

— Igen. De már meg ne sértődj, de mégis mi ez?

— Hát ez pofon egyszerű! Ez kérlek szépen egy olyan
találmány, ami megváltoztathatja a röpképtelen rovarok
és akár még az emberek életét is. Ez a REPÜLŐ MASINA
3000.

— Azta! — Csodálkozott Zoé a nagy fényes és tollakkal
beborított gépen.

— És hogy működik?

— Csak egyszerűen felülsz erre a székre, majd elkezded tekerni a pedált, meg húzod a piros kart és a nagy tollas szárnyak intézik a többi. — Magyarázta a kis tudós bogár.

Zoé nem bírta már tovább, végre alkalma nyílt repülni, felszállott a masinára és már indult is.

Elkezdte tekerni a pedált amilyen gyorsan és erősen csak tudta. Már szinte repült, csak egy dolog maradt: Meg kellett húzni a kart. De melyiket is? Zoé a nagy izgatottságtól nem figyelt a szarvasbogár szavára. A kis beporzó rovar, csak úgy találom szerűen meghúzta a kék kart. De ajaj a szárnyak hirtelen össze csukódtak a kislány meg lezuhant bele a susnyásba.

A méhecske könnycseppekkel át áztatott szemmel kikászálódott a repülőből.

— Nem akarok repülni, nem, nem, soha többé! — szipogta

Egyszer csak egy szellő oda ment hozzá és lágyan megsimogatta:

— Ne sírj Zoé, ne sírj. Majd én segítek a te bánatodon!

— A szél mély levegőt vett és a Méhecske lányt felrepítette a magasba. Zoé kinyitotta a szárnyait. Repült! Ahogy a kis lény lenézett a tájra hirtelen minden baja elszállt. Hiszen végre Repült! Rájött, hogy nem kellene neki furcsa találmányok, ha van elég bátorsága na meg persze egy szellő nevű barátja.

— Többre nem emlékszem. — sóhajtotta az almafa. — De azt tudom, hogy ez volt Zoé legeslegszebb napja. És ha minden ember mint ahogy majdnem te, bánatánatok a méhecskéket nem lehetnének olyan szép napjuk, mint amilyen Zoénak volt.

Borbély Villő

A zümmögő szomszédok

Ez mind egy nyári zümmögő napfelkeltén kezdődött. Éppen a nagyiéknál nyaraltunk az öcsémmel, mikor Flávió, a nagyapám eldöntötte, hogy méhészkedni fog és a legkorábbi időpontra hozat egy kaptárt, tele megannyi virágról elnevezett méhecskéekkel. A nagymamám, amikor hallotta a hírt nagyokat nevetett, de papa sajna mégis elkezdett méhészkedni. A mami tudta, hogy úgyis ő járja meg a sok csípéssel, mivel neki kell majd ápolgatnia a papit, vagy Flávió papa megunja a méhek gondozását, és mama csinál majd megint mindent a méhek körül. Mint a múltkori dinnye kaktusz gondozását.

A reggeli tea közben egy jármű robogása csapta meg a fülünket, s ekkor nagyon furcsa, fiatalos ugrándozó futással kiszaladt Flávió papa a kocsihoz. Rögtön át is vette a csomagot. Sajnos nem olvasta végig a használati utasítást, de Juci mama megmentette a kis füzetet a

kidobás elől és végig olvasta. Hátha mégis kelleni fog a tudása. Ezután kicsomagoltuk mi gyerekek a kaptárt, mert hát a gyereknél ki tudná jobban szétbontani a csomagolópapírt (SENKI). Szóval utána elmentünk reggelizni, mama híres meggydzsemes kenyerét ettük a kockás terítős asztalon. Papa behabzsolta a reggelijét, és borzasztóan izgatott volt, hogy mindjárt felveheti a méhész ruháját. Már rohant a szobába átöltözni.

— Indulás! — kiáltotta Flávió papa, s katonásan járva mentünk utána libasorban és egyszerre mondva hajtogattuk:

— Egy, kettő! Egy, kettő! — Addig hangoztattuk, míg öcsike el nem botlott a küszöbben és dominóhatásra mindenki eldőlt papiékon kívül. Senkinek sem lett baja csak a küszöb kicsit tönkre ment. De folytattuk a szövegünket és továbbra is gyalogoltunk. Juci mama megállított minket kint az ajtó előtt, hogy ne legyünk olyan közel a méhekhez. Már csak az kéne, hogy a mi csípéseinket is ápolgassa! Messziről néztük, mit csinál papa a kert végében. Míg nyári szünet előtt tanultam a méhek kommunikációjáról, és mivel elláttam odáig, így láttam a repülések mintáit, így tudtam mit beszélnek. Ezt most megosztom veletek:

— Héj! Nézzétek, itt az új gazdánk! — mondta Liliom, a legkisebb és legbarátságosabb.

— Csodás! Megint dolgozhatunk napokig és cukorral helyettesítik a mi fenséges mézünket.— vágta rá gúnyosan Büdöske, aki mindig gonoszkodik és csúfolódik.

— Miért kell mindig gonoszkodnod Büdi? Lehet ez az ember jóindulatú is.

Ekkor félbeszakította a beszélgetést a méhek figyelemfelkeltő trombitája, mely egy kála virágból készült. Mire megharsant a hangszer, indulhatott az első hadjárat. Felfedeztek megannyi virágot, majd visszatértek kedves otthonukba. Nem telt sok időbe a kirándulásuk, dél lett. Tűzött a nap, a méhek a szomszédomban voltak, a szobám ablakából jól rá lehetett látni a kaptárokra. A házunk ugyanis téglalap alakú volt és vele párhuzamosan volt a keskeny kert. Jól lehetett onnan látni Flávió papát. Papi és a méhek most ismerkedtek meg egymással. Ellenőriztem az összes ablak be van-e csukva, hogy ne jöhessenek be a méhek. Nevetgéltem rajtuk a szobámból, hogyan beszélgetnek a kis rovarok, nagyon vicces volt.

— De bolondos ez a bácsi! — állapította meg boldogan Akác, az udvari bolond s nagyokat nevetett.

— Tényleg az! — értett vele egyet Liliom.

Délután a méhek elmentek porozgatni a növényeket. De Liliom és Akác mindig lemaradtak a nagy röhögcsélésben a csapattól. Több napon át mentek a virágokhoz. Már hajnalban alig tudtam aludni a zümmögéstől. Ahogy a harmat elkezdett száradni a virágokról, a méhecskék már neki is álltak dolgozni. Állandóan ezt a hangot hallottam: Zümm! Zümm! Borzasztó volt, de megérte. Napokkal később a nagy munkából méz lett. De nem csak papa érdeme volt, mama esténként kilopódzott és csinált valamit a méhekkal. Viszont azt már nem láttam, hogy mit mert nagyon álmos voltam és lefeküdtem végre aludni. Nem tartott sokáig, egy kakas kukorékolt a szemben lévő házban. A reggelire vajas mézes kenyeret ettünk, nagyon finom volt. Papa már alig várta, hogy megkóstolhassa, csak úgy dülöngélt a széken a különleges ízeztől.

— Flávió, adtál a méheknek ennivalót? — kérdezte Juci mama, s papa lenyelte a falatot.

— Nem — válaszolta döbbenten.

— Hát akkor sürgősen adjál nekik ételt! — jelentette ki felcsattanóan mamika. Ekkor papa oda ment a hűtőhöz és kivett egy csirke combot. Az volt a tegnapi ebéd.

— Flávió! Nem combot kell nekik adni, hanem cukrot. Miért nem olvasod végig sohasem hogyan kell őket gondozni? — ezt morcosan mondta mama, de papi, mint egy katona berakta a hűtőbe a combot és elvitte a cukros bödönt.

— Étel! — kiáltotta Rózsa, a legpocakosabb méhecske, aki olyan nagy volt, mint a rózsza feje.

— Végre! — Mindenki ordította, és odarepültek a nagy kupac cukrozott vízhez, majd majszolták ők is a reggelit. Már másfél hete méhészkedett papa. Elkezdődött amit mama mondott, de már papa is tudta, hogy mama minden este kimegy a kaptárhoz. Nem sokára ő fog méhészkedni. Az első jel az volt, amikor papa így térd be az ebédlőbe:

—Nagyon fájnak a lábaim, kérlek szépen etesd meg a kis méztermelőket.

— Persze, te csak ülj le. De fogadd el, hogy én meg mondtam, ezt is én fogom csinálni! — mondta mama, közben nagyot sóhajtott.

Nem szeretett kiabálni és még egy munkát se akart. Kiment hozzájuk, a csíkos rovarokhoz. Látszott rajtuk mennyire örülnek, szívecske alakban röpködtek, nagyon izgatottnak látszottak.

— Sziasztok kedveskék! Hoztam nektek fincsi cukrot!

— Juhé! Nézzétek itt a kedves néni, aki esténként szokott jönni hozzánk! — kiáltotta Liliom.

Mindenki odaröppült mint egy híresség köré. Nagy beszélgetés indult, de mire bement a nagy elcsendesedtek a méhecskék. Másnap újra mama csinált mindent, majd azután is és azután is. Ő méhészkedett, mígnem kitalálta, hogy a piacon fogja árulni a mézet ha már úgyis ő csinál mindent. Majd a vasárnapi piacon árul Piroska nénivel.

Mikor végre hozzászoktam az esti zümmögéshez, sajnos hazautaztunk, de hazavittünk egy csomó lépes mézet. Mama falujában felkapott lett a méz, és a méhek is hozzászoktak az új otthonukhoz. Mamit meghallgatták a méhek minden bajáról, boldogságáról és papi pedig kitalált megint valami újabb dolgot, amiről még nem tudok, mert még úton vagyok hazafelé. Majd ha legközelebb jövök az öcsikémmel, majd kiderül mi az új hobbi.

BŐRÁPOLÁS

Fülöp Ünige Dorka

Sziasztok fiúk, lányok!

Az első rovatomban szeretnék segíteni nektek, hogyan ápoljátok arcbőrötöket. Sokakat zavarja, hogy pattanásos és mitesszeres az arca, és sokan nem kezelik ezeket helyesen. Ennek következtében lehetséges, hogy heges marad az arcbőrötök.

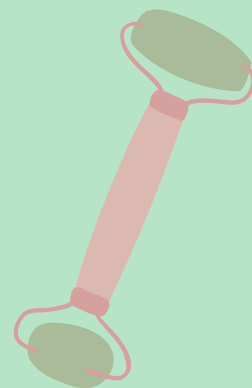
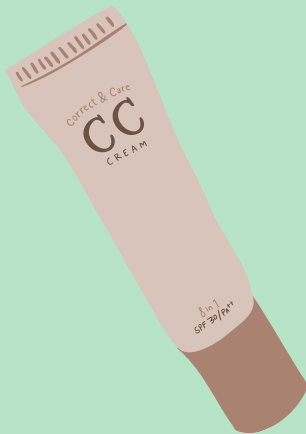
Az arcotokat rendszeresen kell tisztítani, mint ahogy fogat mostok vagy fürdötök. Sokan úgy gondolják, hogy a pattanásokat ki kell nyomni. Ez súlyos tévedés.

Soha ne nyomkodjátok a pattanásokat, vagy az ahhoz hasonló pöttyöket az arcotokon!

Ne nyúljatok az arcotokhoz koszos vagy régen mosott kézzel! Például ha könyököltök, vagy tanultok, órán ültök, soha ne nyúljatok az arcbőrötökhöz, mert rengetek baktériumot juttathattok az arcotokra.

Ha tehetitek, hetente egyszer cseréljétek párnahuzatot!

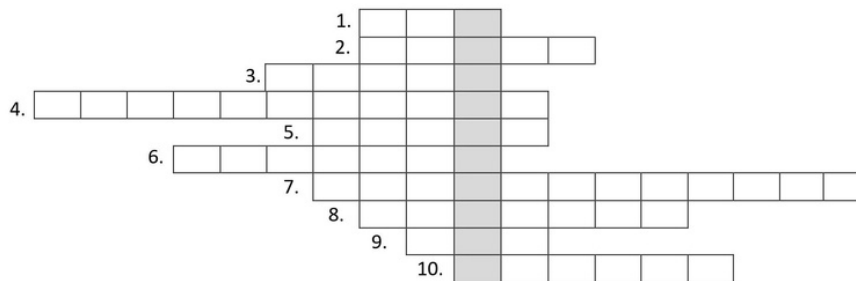
Naponta (reggel, este) arcotokat mossátok meg vízzel, de ne szappannal (akár bio akár nem)! Napi egyszer krémezd gyógyszerári krémmel, ami illat- és színezékmentes. Hidratáljátok arcotokat, akár maszkkal is! Heti kétszer pedig rádiózhattok is.

Keresztrejtvény

Fejts és nyerj! A keresztrejtvénylapokat nyomtatott formában átvehetitek az osztályfőnököktől.

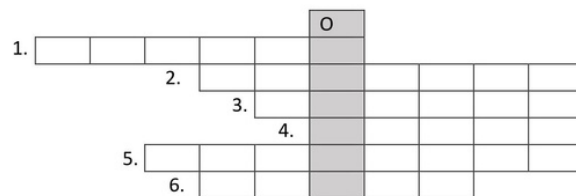
Felső keresztrejtvény:

1. Őszel verik le a fáról.
2. Ilyen színűek lesznek a levelek.
3. Október 2-án ünneplik névnapjukat.
4. Őszel ezt teszik a természettel. (főnév)
5. Őszi gyümölcs.
6. A költöző madár csinálja.
7. Minden őszel megrendezik ezt az iskolában. Gyűjtenek valamit.
8. Nem ezt faragjuk ki Halloweenkor, de krémlevesként nagyon finom.
9. Sok eső hatására lesz a földből.
10. Gyerekek kedvenc időszaka.

Ha szeretnétek nyerni, akkor a megoldásokat NÉVVEL ellátva dobjátok a kihelyezett ládikákba!

Alsós keresztrejtvény:

1. A mókus téli álmot ... (Mit csinál?)
2. A rokonát faragjuk ki Halloweenkor.
3. Ősszel elrepül melegebb éghajlatra.
4. A fa törzsének színe.
5. Ősszel lehullanak.
6. Ilyen színűek lesznek a falevelek.

Ha szeretnétek nyerni, akkor a megoldásokat NÉVEL ellátva dobjátok a kihelyezett ládikákba!

"Ami boldogság
van a világon,
az mind a másoknak
nyújtott szolgálatból
ered."

Kőrösi, Csoma
Sándor
(1784-1842)

Varga Amina Adrienn

Interjú

Nagy Zselyke Hanna

Hürkecz Mira iskolánkba jár, a 6.b osztályba. Elit sportoló, szertornász. Ötéves kora óta tornázik, nagyon sok versenyt nyert már meg, és rengeteg érme van. Ez az interjú segít megismerni egy sikeres sportoló álláspontját, hogy milyen nehézségekbe ütközik, és hogy miben segít neki ez a sportág.

– Alsóban láttam rólad egy videót, bámulatos voltál. Nem félsz soha, hogy elrontod az elemet, agy ami még rosszabb, megsérülsz?

– Hát, nyilván láttam már olyat, aki olyan elemben sérült le, amit én is csinállok, és amikor következőleg csináltam, persze féltem tőle egy kicsit, de egyébként nem.

– Hogyhogy? Úgy értem, biztos ijesztő lehet szaltózni, meg ilyesmi. Nem félsz, hogy egyszerűen rossz helyre esel, amikor leérkezel?

– Hát azért ezt már annyit gyakoroltam, hogy nagyobb bajom nem lehet belőle.

– *Tegyünk úgy, mintha ezt értettem volna.*

– Ezen a versenyen most el lehetett dönteni, hogy egyet vagy kettőt ugrasz. Mi azért ugrottunk kettőt, hogyha az egyik nem sikerülne, akkor is legyen pontszámunk, vagy ha mindkettő sikerül, akkor magasabb legyen a pontszám.

– *De akkor... visszatérve az előző kérdésemre, mi a különbség a „jurcsi” és „cuka” között?*

– Hát, mind a kettő az ugrón van, és mindkettőnek nekifutsz, csak a „jurcsi” előtt csinálsz még egy rundelt is, és az nehezebb, mint a „cuka”, mert ott csak a dobantóról elugrasz, és fordulsz egy felet.

A HÓNAP ESEMÉNYEI

Végre kirándulunk!

Tavaly nem sok helyre tudtunk eljutni a Covid járvány miatt. Ebben a tanévben próbáljuk bepótolni az elmaradottakat. Nagyon élveztük a gellérthegyi játszótéereket, a rengeteg csúszdát, a hordóban való forgást. Az eső sem tudta elrontani a kedvünket Nőtincsen, az Alpaka farmon. A Seholsziget Élménypark Pán Péter játszóházából ki sem akartunk jönni. Az agyagozást is szívesen folytattuk volna még tovább... És persze készülünk újabb helyek felfedezésére! Már, ha a járvány is úgy akarja...

a 2.a osztály kiránduló csapata

Mancs Klub

Huri Diána

Október negyedikén az állatok világnapja alkalmából a Mancs klub a tagok által készített kézműves tárgyakat árulta. Például könyvjelzőket vagy kis noteszeket. Játékonyságból árultak, azért, hogy gyógytápot vagy rendes tápot tudjanak vásárolni, amiket aztán menhelyeknek adnak. Mivel játékonyságból árultak ezért nem voltak árcédulák. Maximum egy minimum árat határoztak meg. Mindenki annyit dobott be a "perselybe", amennyit gondolt és cserébe elvehetett érte valamit, persze normális keretek között.

A Mancs Klub vezetője Mrs.D a következőket mondta a gyűjtésről:

Nagyon elégedett vagyok ahhoz képest, hogy nem egész nap, hanem csak a szünetekben árultunk.

A teljesítmény meghaladta az elvárásokat.

58.020 Forint és rengeteg kutyatáp gyűlt össze.

Most az ócsai menhelynek fogjuk szállítani a tápokat, illetve amit még kérnek.

Nagyon büszke vagyok a Mancsosokra és a diákokra is, hisz rájuk is

szükség van ahhoz, hogy a Mancs Klub működjön.

A szünetekben kahootos játékkal várt minket Timi néni és Petra néni.

A klub tagjai ezeket árulták, hogy a menhelyen élő kis állatokat támogatni tudják a bevételből.

Olyan sokan vásároltak, hogy már a harmadik szünetre elfogyott minden áru.

Ökoiskolai Hírek

Kedves Kőrösiek!

Iskolánk Ökoiskola címet szerzett ebben az évben, ennek jegyében tovább bővítjük a természet védelmére irányuló tevékenységeink körét. Minden osztály örökbe fogadott egy virágládát az udvaron, amit rendszeresen gondoz, így teszi egyre szebbé az udvart.

Már eddig is szelektíven gyűjtöttük a hulladékot, vigyáztunk környezetünkre, jó példát mutattunk a kisebbeknek, nem okoztunk kárt semmiben. De most lehetőségünk nyílt a használt háztartási sütőolajat is megfelelően gyűjteni.

A használt sütóolajjal telt palackot jól zárd be és ide dobd!

Használt sütóolaj

Ide dobd:

- ☒ vaj
- ☒ zsír
- ☒ margarin
- ☒ romlott és lejárt étolajok
- ☒ használt sütóolaj és sütőzsír
- ☒ pácolásból visszamaradt étolajok

Tilos:

- majonéz ☒
- szószok ☒
- dresszingek ☒
- egyéb hulladék ☒
- motorolaj, gépzsír ☒
- ásványi olaj, kenőolaj ☒
- egyéb folyadékok és kemikáliák ☒

Ne gyűjtsd üvegpalackba,
dunsztosüvegbe,
mert összetörnek!

Segítség, hogy a gyűjtést
fenn tudjuk tartani!
Tanítsd meg másoknak is!

Ne gyűjtsd étolajos
flakonba, mert az nem
zár biztonságosan!

Csak csavarzáras
PET palackba gyűjtsd!

www.hasznaltsutoolajbegyujtes.hu

Írj be némi törzsszöveget

Az udvaron ebbe a gyűjtőbe
dobhatja be bárki az otthon
elhasznált sütőolajat **ZÁRT**
PET PALACKBAN.

Őszi szüneti programajánló

Indoor minigolf

Ha esetleg unatkoznátok az őszi szünet alatt és nem tudnátok, hogy mivel töltsétek a szabadidőtöket, látogassatok el az Indoor minigolf-hoz! Tökéletes hely a golftanulásra. Budapest szívében, a városközpontban találhatjátok. A színek az UV fényben szinte életre kelnek, ez varázslatossá teszi az egész helyet és ne feledkezzünk meg a világító golf-labdákról és az ütőkről sem. Ez a hely tökéletes a születésnapok megünneplésére is.

Mágneshorgászat

Szabó Barnabás

A mágneshorgászat egy gyönyörű hobbi. Kiülsz egy tóra egy vödörrel, 20, 30 vagy akár 40 méter kötéllel és egy 85-910 kg teherbírású mágnessel, és azt dobálod a tóba, hogy tisztítsd a vizeket. Ez kicsi türelemmel jár, és az is benne van a pakliban, hogy nem fogsz semmit. De ne csüggedj, mert talán máskor menni fog.

Kezdőknek a 85 kg teherbírású mágnesektől a 180 kg teherbírású mágneseket ajánlom. Ezekkel kisebb fogásokat tudsz fogni stégről tavakban, csatornáknál. Vigyázz, mert folyóra egyik sem jó! A 85kg teherbírású csatornába sem. Persze dobhatod folyóba őket, csak elviszi a sodrás, nem szakad el, a mágnes megmarad, csak nem fog egy hídról a Duna aljára lemenni a mágnes. A szükséges kellékeket Magyarország első és egyetlen mágneshorgászattal foglalkozó boltjában tudjátok megvásárolni a Camponában az 1. emeleten a mozi oldalán.

Egy zöld műfüves plakátja van, amire az van írva, hogy Meknetis. Vagy ha nem szeretnétek elmenni a Camponába, akkor a www.magneshorgaszat.hu oldalon is tudtok rendelni. Itt minden tartozékot meg tudtok venni például: 3 ágú kampó, alumínium karabíner, menetes karabíner, kötelek, korrózióvédő olaj, kötél szív, menetrögzítő, túrahátizsák, hátizsák, pólók, kesztyűk, szemüvegek, kabátok sapkák és sok minden mást.

Ujvári Borbála

Könyvajánló:

Aki szereti a kalandos könyveket, izgalmas eseményeket, nem mindennapi történeteket, azoknak ajánlom a Percy Jackson-sorozatot. A művek egy kamaszról, Percy Jacksonról és barátai vérpezsdítő életéről szólnak. Az egész egy tanulmányi kiránduláson kezdődött, Manhattanben. Egy múzeumba látogat el Percy osztálya, hogy ókori görög és római alkotásokat nézzenek meg a gyerekek. De a főhősünk egy nagyon veszélyes szituációba keveredik, ami megbélyegzi egész életét.

About the school

Kassai Leó

In general

This school is a bilingual 8 year primary school with lots of different 2 language subjects. The main subjects are Math, English, Literature, Grammar. The „a” class contains more target language subjects: English music, Civilisation, History, Biology. The „b” class does not contain these but there is still something good about the „b” class: it has more mother tongue subjects like: Literature, Grammar, Math and English classes.

Outside the classes

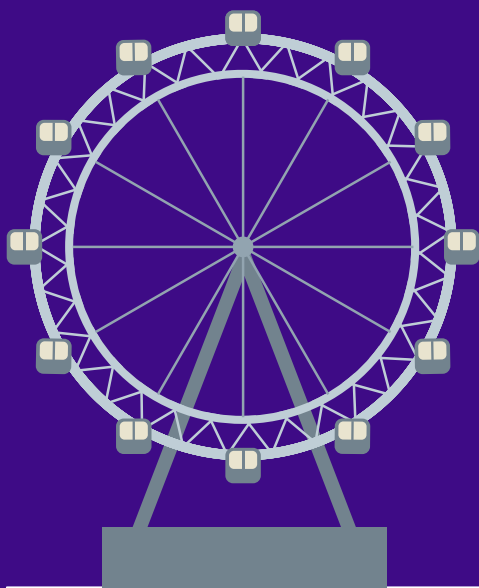
The school has a huge garden which has a big climbwall, football field with a basketball court in it. The look of the garden is so beautiful that it feels so good to be outside in the longer breaks. The main school building has 3 aulas with 2 levels. The first floor is for kids in class 1-4, and the second floor is for the 5-8 graders. The kids really enjoy playing in the aulas. The teachers are always nice to everyone and by paying attention you can learn with ease.

Community

People are commonly nice but there are always exceptions. Schoolmates mostly help each other very well and support each other often. The teachers make camps in the summer with subject titles like: English camp, sport camp and many more fun activities for summer. We also celebrate a lot of events that are „traditional” in Hungary.

I need everyones help for the school news to write about experiments in school and generally about the history of school and send it to this e-mail:

suliujsagkorosi@gmail.com

We will reward you for making these.

Suli újság

Dóczy Petra
Fazekas Anna Sára
Stefanek Kata